

Arrestnummer C1969 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 2297
Datum van uitspraak 25 juni 2021
Notienummer griffie 2020/NT/940 - -
Notienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

COVER 01-00002195310-0001-0023-01-01-1

Not.nr. GE.G.64.97.000379/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. 1195 (RRN)
geboren te op
wonende te
- beklagde -

2. nr. 1196 (ON
(Overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen en verenigingen moet
de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid"
vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv)
met maatschappelijke zetel te
- beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het Strafwetboek

A emissies - exploitatie- en vergunningsvoorwaarden - feiten vanaf 23 februari 2017

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of te hebben verspreid,

met name in strijd met artikel 5.4.9.§1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd,

meer bepaald

het hieronder vermelde artikel van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), namelijk

artikel 4.5.5.1.

§1.

Het specifieke geluid in openlucht van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen mag op de in §3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij dit besluit

┌ PAGE 01-00002195310-0002-0023-01-01-4 ┐

bepaalde meetpunten de met 5 dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij dit besluit niet overschrijden

§2.

Onverminderd de bepalingen van § 1 moet het specifieke geluid van binnenshuis van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan de volgende bepaling:

Het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 3dB(A)

1 de geluidsnorm voor specifiek geluid (Lsp) in open lucht voor de avond- en nachtperiode, namelijk 40 dB(A) met 18,6 dB te hebben overschreden en de geluidsnorm voor specifiek geluid (Lsp) binnenshuis voor de avond-en nachtperiode, namelijk 25 dB(A) met 22,9 dB te hebben overschreden

te op 10 mei 2017 (OK 1, st. 3, 21-25)

door

2 de geluidsnorm voor specifiek geluid (Lsp) in open lucht voor de avond- en nachtperiode, namelijk 40 dB(A) met 16 dB te hebben overschreden

te op 8 november 2018 (OK 2, st. 3, 42-43)

door

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2.§ 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

B optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 01 september 2009 tot en met 22 februari 2017

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden,

meer bepaald bijkomende technische installaties te hebben geplaatst nabij de perceelsgrens met en nabij en ter hoogte van silo's

op de percelen gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel en van
geboren te op 17.08.1963, wonende te

te tussen 1 december 2012 en 1 januari 2017, op een niet nader te bepalen datum
(OK 3, st. 1, 19)

door

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening)

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste
bij vonnis van 30 juni 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde
telastleggingen A.1, A.2 en B samen tot een **geldboete van 3.000 euro**, vermeerderd met 70
opdecimen tot 24.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 70
opdecimen tot 12.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan
de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro,
vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische
tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen
verklaarde telastleggingen A.1, A.2 en B samen tot een **geldboete van 3.000 euro**,
vermeerderd met 70 opdecimen tot 24.000 euro.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 12.000 euro, van de opaelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt en hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 320,22 euro.

Laat de kosten van de dubbele overschrijving van de dagvaarding op het kantoor Rechtszekerheid voor het openbaar ministerie ten laste van de Belgische Staat, begroot op 230 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 29 juli 2020 door de beklaagde
- 29 juli 2020 door de beklaagde
- 30 juli 2020 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 29 juli 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 29 juli 2020 door de raadsman van de beklaagde
- 30 juli 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 28 januari 2021 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van partijen en na het openbaar ministerie te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 7 mei 2021.

Op die laatste rechtszitting verklaarden (de advocaten van) alle partijen dat alle eventueel laattijdig meegedeelde en/of laattijdig neergelegde conclusies in het debat mogen worden gehouden.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 7 mei 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____ voor meester _____, advocaat met kantoor te _____,

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 30 juni 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende "*grievensformulier hoger beroep*", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de procedure, de schuld, de strafmaat en de kosten.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende "*grievensformulier hoger beroep*", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de procedure, de schuld, de strafmaat en de kosten.

In het door het openbaar ministerie ingediende "*grievensformulier hoger beroep*" wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk met betrekking tot de strafmaat.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. Het hof verwijst naar het feitenoverzicht van het beroepen vonnis, dat luidt als volgt:

Feiten

4. De beklagden exploiteren de gelijknamige patisserie te

De eerste beklagde is de zaakvoerder van de tweede beklagde.

Op 25 oktober 2016 deed het college van burgemeester en schepenen een aktename van een meldingsplicht van een nieuwe inrichting klasse 3.

5. Naar aanleiding van klachten inzake geluidshinder afkomstig van de koelinstallatie deed de gemeentelijk omgevingsambtenaar volgende vaststellingen:

'Sinds de uitbreiding van [] gelegen te [] (...) ondervinden de bewoners van de woning [] te [] geluidsoverlast door de werking van de nieuwe koelinstallaties. De koelgroepen slaan afwisselend aan en uit zonder een specifiek patroon te vertonen. De geluidshinder is volgens de bewoners waar te nemen tot binnen in de slaapkamer op het 1ste verdiep zelfs met het raam gesloten. Naar aanleiding van deze meldingen werd door ondergetekende een plaatsbezoek uitgevoerd bij de buurtbewoners (dd. 2/02/2017). Tijdens het plaatsbezoek werd effectief een laagfrequent geluid vastgesteld. Daaropvolgend werd een nieuw plaatsbezoek in de bakkerij uitgevoerd (dd. 17/02/2017). Hierbij werd vastgesteld dat de koelgroepen effectief buiten werden geplaatst ter hoogte van de scheidingsmuur. Niettemin werd eerder naar aanleiding van enkele onduidelijkheden in het meldingsdossier "klasse 3" bijkomende informatie opgevraagd bij de exploitant. Op 4 juni 2016 werden onze diensten in kennis gesteld dat "[...] De technicus van de firma had opgemerkt dat de plaatsing tussen de '4' muren [...] een geluidsversterkend effect zou hebben door een kokervorming. Daarom werd geopteerd voor de plaatsing op het dak, uiteraard nog steeds in een geluidsabsorberende kast. De plaatsing zou gebeuren aan de andere zijde van het dak. Gelet op het advies van de technicus werd in de beoordeling van de aktename melding klasse 3 afgeleverd door het schepencollege dd. 25/10/2016 er van uit gegaan dat de koelgroepen op het dak zouden worden geplaatst. De inplanting van deze installaties werd niet voorzien op de vergunde plannen die deel uitmaken van de stedenbouwkundige vergunning. Dergelijke constructies zijn evenwel vergunningsplichtig (VCRO, art. 4.2.1.). De vaststelling werd overgemaakt aan de stedenbouwkundige ambtenaar. Op 2/03/2017 werd bijkomende informatie over de installaties (technische fiches) aangeleverd door dhr. architect

Op basis van de klachten en de gewijzigde inplanting van de koelinstallaties werd, in samenwerking met het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, een geluidsmeting uitgevoerd. De geluidsmeting heeft tot doel het specifiek geluid van de koelinstallaties van de

bakkerij te bepalen ter hoogte van de dichtste woning en te toetsen aan de geldende geluidsnormen volgens VLAREM II.

Er werd op woensdag 10 mei 2017 gemeten tussen circa 20u30 en 21u20. Tijdens de periode van de metingen viel er geen neerslag, was het zonnig en nagenoeg windstil. De metingen werden uitgevoerd conform de meetmethode SONLp van de BELAC-accreditatie van het PCM. Er werd gebruik gemaakt van realtime geluidsanalyzers van het merk B&K van het type 2250 en type 2260 observer. De meetapparatuur voldoet aan de eisen voor klasse 1-instrumenten zoals voorzien in de IEC-normen.

Er werden ter hoogte van beide meetpunten meerdere tonale componenten vastgesteld. Zeker bij de tertsbanden van 50 Hz, 100 Hz en 160 Hz treedt aanzienlijke tonaliteit op. Het Lsp van elk werkregime moet dan ook vermeerderd worden met 5 dB alvorens dit te toetsen aan de geldende geluidsnormen volgens Vlarem II.

Ter hoogte van MP1 wordt een Lsp van maximaal 58,6 dB(A) bepaald, wat een overschrijding geeft van 18,6 dB inclusief tonaliteit t.o.v. de norm van 40 dB(A). Het oorspronkelijk omgevingsgeluid ter hoogte van MP1 bedraagt 38,9 dB(A) tussen 20u30 en 21u20 (avondperiode), wat eerder overeenkomt met de richtwaarde voor zuiver woongebied tijdens de avondperiode van 40 dB(A).

Indien getoetst zou worden aan de geluidsnorm voor zuiver woongebied voor de nacht van 30 dB(A), nemen de overschrijdingen ter hoogte van MP1 nog met 10 dB toe.

Ter hoogte van MP2 wordt een Lsp van maximaal 47,9 dB(A) bepaald, wat een overschrijding geeft van 22,9 dB inclusief tonaliteit t.o.v. de norm van 25 dB(A).

Het geluid van de koelinstallaties was dan ook bijzonder goed hoorbaar ter hoogte van beide meetpunten. Ter hoogte van MP2 waren de werkende koelinstallaties zelfs voelbaar als gevolg van de trillingen die doorgegeven worden via starre verbindingen tussen de koelinstallaties enerzijds en de wanden van de bakkerij en de woning anderzijds.

Gezien de omvangrijke overschrijdingen vastgesteld buiten aan de achterzijde van de woning en binnen in de aanpalende ruimte van de woning en het groot aantal vastgestelde tonale componenten, is het zeer aannemelijk dat de werking van de koelinstallaties zorgt voor aanzienlijke geluids- en zelfs trillingsoverlast bij de bewoners van te en omliggende woningen.

Saneringsmaatregelen om de overschrijdingen en de tonale componenten weg te werken zijn dan ook noodzakelijk, concludeert de gemeentelijk omgevingsambtenaar.'

6. De geluidskundige van het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek besloot dat:

'Gezien de omvangrijke overschrijdingen vastgesteld buiten aan de achterzijde van de woning en binnen in de aanpalende ruimte van de woning en het groot aantal vastgestelde tonale componenten, is het zeer aannemelijk dat de werking van de koelinstallaties zorgt voor aanzienlijke geluids- en zelfs trillingsoverlast bij de bewoners van en omliggende woningen. Saneringsmaatregelen om de overschrijdingen en de tonale componenten weg te werken zijn dan ook noodzakelijk om te leiden tot een leefbare situatie voor de bewoners van de naburige woningen.'

7. Op 23 mei 2017 stelde de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar vast dat de beklaagden zonder stedenbouwkundige vergunning bijkomende technische installaties plaatsten nabij de perceelsgrens met de woningen aan de _____ en _____

Het perceel ligt volgens het gewestplan _____ (K.B. 24 maart 1978) in woongebied.

8. Op 10 augustus 2017 verklaarde de eerste beklagde:

'Ik ben zaakvoerder van de _____ met maatschappelijke zetel op mijn adres gelegen te _____ en ben dan ook gemachtigd om in naam van de Bvba een verklaring terzake af te leggen. Ik heb kennis genomen van de processen-verbaal inzake de Vlaamse Codex en de milieuwetgeving (geluidshinder) die lastens de Bvba werden opgesteld door de stad _____

Ikzelf ben verantwoordelijk voor de naleving van de milieuwetgevingen doch doe wel steeds een beroep op deskundigen om me te ondersteunen en raad te geven. Wat de feiten betreft kan ik jullie diensten het volgende verklaren: In overleg met mijn advocaat bezorg ik jullie diensten sowieso al reeds een nota om bij mijn verklaring te voegen.

Voor wat betreft het proces-verbaal inzake geluidshinder

Ik verwijs hiervoor naar onze nota en kan nogmaals zeggen dat wij onze twijfels hebben bij de gemeten waarden. Ik overhandig jullie diensten wel nog wat documenten om in bijlage toe te voegen aan mijn verklaring zijnde:

- ontvangstbewijs van de aangetekende zending van het proces-verbaal waarop duidelijk de datumstempel te zien is dd. 30/05/2017 en dus duidelijk is dat dit niet is verzonden op 24/05/2017 zoals vermeld in het proces-verbaal

- brief dd. 09/06/2017 van de stad _____ waarbij we in kennis werden gesteld van de bijlagen van het procesverbaal die wij aanvankelijk niet hadden gekregen

- mail van de leverancier van de koelinstallatie zijnde " _____ " uit _____ waarbij er duidelijk wordt aangegeven dat de geplaatste installaties zijn afgesteld op een maximaal geluidsniveau van 35dBA en omringd door "low noise boxen" die het geluid nog dempen met ongeveer 15 dBA. De technische fiches van deze toestellen evenals foto's van de geplaatste toestellen zijn in bijlage toegevoegd. In overleg met de leverancier zullen wij zelf ook nog metingen doen om na te gaan of er daadwerkelijk geluidshinder mogelijk is afkomstig van de geplaatste toestellen. Mocht dit effectief zo zijn dan zullen wij in overleg met de leverancier naar een oplossing zoeken. Een juiste datum om dit uit te voeren hebben wij op heden gezien de verlofperiode nog niet kunnen bepalen. Ik vermoed dat dit in de loop van de maand september zal gebeuren.

Voor wat betreft het proces-verbaal inzake de Vlaamse Codex: Het perceel waarop mijn bedrijf is gelegen in _____ te _____ is eigendom van de _____, ik denk voor 99% en 1% van mij op mijn eigen naam. Ook hiervoor verwijs ik naar de bijgevoegde nota.

Ik overhandig jullie diensten ook een afschrift van de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning door de Deputatie Oost-Vlaanderen dd. 26/04/2016. Onze architect was ook van oordeel dat er voor de in overtreding genomen installaties er geen stedenbouwkundige vergunning nodig was doch na overleg met de stad _____ zijn we overeengekomen om alsnog _____

een regularisatievergunning hiervoor aan te vragen. De regularisatievergunning zal eind augustus 2017 worden ingediend. De toestellen werden er geplaatst vorig jaar in de maand december 2016.

Ik wil wel nog mijn ongenoegen uiten omtrent het feit dat deze vaststellingen er zijn gekomen door de klachten ingegeven door één persoon zijnde De Vriendt Hans en zijn echtgenote eigenaars van de woning alwaar er metingen werden uitgevoerd. Het is al jaren dat hij al het mogelijk doet om mijn activiteiten te dwarsbomen en het leven van de bakkerij moeilijk te maken. Ik stel mij zelfs de vraag of zijn woning die hij verhuurt wel voldoet aan de huidige wooncode.'

9. Op 16 januari 2018 verleende het college van burgemeester en schepenen een regularisatievergunning voor het plaatsen van koelmotoren en condensatoren onder de voorwaarden dat er tegen 16 mei 2018 een geluidsisolerende wand geplaatst wordt en dat er binnen de 30 dagen na die plaatsing een volledig akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd.

Op 24 augustus 2018 waren er nog steeds klachten van omwonenden over geluidshinder.

Pas op 24 augustus 2018 lieten de beklagden het akoestisch onderzoek uitvoeren. Op 23 oktober 2018 ontving de stad het verslag van dat akoestisch onderzoek.

Daaruit bleek dat de geluidsmeting echter om 22:10u werd stopgezet op instructie van de advocaat van de exploitant. Daarom werd door de gemeentelijk omgevingsambtenaar in samenwerking met de afdeling Milieu-inspectie een nieuwe meting uitgevoerd op 8 november 2018.

Er werd vastgesteld dat het specifiek geluid van de inrichting 56 dB(a) LAeq, inclusief een straffactor van 5 dB(a) bedroeg ten gevolge van tonaliteit, ter hoogte van meetpunt 2.

Het specifieke geluid van de bakkerij overschreed de geldende richtwaarde van 40 dB(a) voor woongebied op minder dan 500 m van industriegebied tijdens de nachtperiode.

Dringende saneringsmaatregelen om de overschrijdingen en de tonale componenten weg te werken waren dan ook noodzakelijk.

4. Met betrekking tot de schuld overwoog de eerste rechter het volgende:

Telastlegging A

10. *Het verweer dat de geluidsmetingen door het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek niet tegensprekelijk gebeurden is niet dienend.*

De vaststellingen gebeurden door de toezichthouder wiens proces-verbaal (bijzondere) bewijswaarde heeft tot bewijs van het tegendeel (art.16.3.25 DABM).

De toezichthouders kunnen metingen uitvoeren of laten uitvoeren door erkende laboratoria of milieudeskundigen (art. 16.3.15 DABM).

De metingen werden uitgevoerd door een geluidskundige van Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek (dat werkt in opdracht van overheden en politiediensten).

Nergens is bepaald dat die metingen tegensprekelijk moeten gebeuren.

(De stopgezette meting in het kader van het verplicht akoestisch onderzoek dat de beklaagden moesten laten uitvoeren gebeurde overigens ook niet tegensprekelijk, en gaf aanleiding tot de opmerking dat ze gebeurde terwijl de machines niet in werking waren.).

11. *Het verweer van de beklaagden is gesteund op een misvatting van de begrippen richtwaarde en geluidsnorm.*

De geluidsnormen van VLAREM II zijn gebaseerd op richtwaarden (RW) en het oorspronkelijk omgevingsgeluid (O.O.G.)

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen nieuwe en bestaande inrichtingen.

Er wordt rekening gehouden met de indelingsklasse (1, 2 of 3), met de ligging conform ruimtelijke ordeningsplannen, en met de etmaalperiode (dag:7-19u / avond:19-22u / nacht: 22-7u), alsook met het meetpunt nabij of in bewoonde gebouwen.

12. *De bakkerij is een nieuwe klasse 3-ingedeelde inrichting.*

Afdeling 4.5.5. VLAREM II bepaalt de voorwaarden voor inrichtingen van klasse 3.

Artikel 4.5.5.1. bepaalt:

§ 1. Het specifieke geluid in open lucht van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen mag op de in § 3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij dit besluit bepaalde meetpunten de met 5 dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij dit besluit niet overschrijden.

§2. Onverminderd de bepalingen van § 1 moet het specifieke geluid binnenshuis van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan de volgende bepaling: het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 3 dB(A).

Gezien de koelinstallaties zowel tijdens de dag-, de avond- als de nachtperiode in werking (kunnen) zijn, geldt de geluidsnorm voor de nachtperiode. Het Lsp, van de koelinstallaties in open lucht moet dus voldoen aan de grenswaarde van 40 dB(A). Voor het Lsp binnenshuis geldt een geluidsnorm van 25 dB(A) (zie het verslag van het PCMO, stuk 22).

13. *Op 10 mei 2017 werd vastgesteld dat de geluidsnorm voor specifiek geluid (Lsp) in open lucht voor de avond- en nachtperiode (40 dB(A) met 18,6 dB werd overschreden, en dat de geluidsnorm voor specifiek geluid (Lsp) binnenshuis voor de avond- en nachtperiode (25 dB(A) met 22,9 dB werd overschreden*

Op 8 november 2018 werd vastgesteld dat de geluidsnorm voor specifiek geluid (Lsp) in open lucht voor de avond- en nachtperiode (40 dB(A) met 16 dB werd overschreden.

Bij die overschrijdingen moet er rekening mee gehouden worden dat de dB(A)-schaal een

logaritmische schaal is en dat een toename van 3 dB(A) reeds een verdubbeling, een toename van 10 dB(A) een vertienvoudiging en een toename van 20 dB(A) een verhonderdvoudiging van de akoestische energie inhoudt.

Het waren dus zeer ernstige overschrijdingen die zorgden voor aanzienlijke geluids- en zelfs trillingsoverlast bij de bewoners van Rabautstraat 8 en omliggende woningen die de leefbaarheid voor de omwonenden aantasten (zie conclusie PCMO).

Telastlegging B

14. *Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.*

De feiten onder telastlegging B zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

15. *Ten onrechte houden de beklagden voor dat de technische installaties die zij plaatsten onder artikel 3.1.10° van het Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning (Vrijstellingsbesluit) vallen.*

Artikel 3.1.10° bepaalt:

Een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen is niet nodig voor de volgende handelingen :

...

10° gebruikelijke constructies zoals ventilatiebuizen, airco's, schoorsteenpijpen, schoorstenen, dakgoten en hemelwaterafvoerbuizen aan of op een gebouw, op voorwaarde dat ze niet meer dan drie meter boven de nok van het gebouw uitsteken;

De beklagden vroegen een regularisatievergunning aan. Tijdens het daarop volgend openbaar onderzoek werden door omwonenden 9 bezwaarschriften ingediend. Het college van burgemeester en schepenen verleende op 16 januari 2018 een regularisatievergunning maar verbond daar voorwaarden aan.

Uit het proces-verbaal en de foto's van de verbalisant blijkt dat het niet gaat om een gebruikelijke constructie maar om omvangrijke koelinstallaties van een grote bakkerij die geplaatst werden nabij de perceelsgrenzen en die aanleiding gaven tot onaanvaardbare geluidshinder. Dat blijkt ook uit de evaluatie van de bezwaarschriften.

Dergelijke installatie is geen gebruikelijke installatie die valt onder voormelde vrijstelling maar is een essentieel onderdeel van een ingedeelde hinderlijke inrichting.

16. *De beklagden houden voor dat zij onoverwinnelijk gedwaald hebben omtrent het recht.*

X

Hadden de beklagden zich echter vooraf gewend tot de gemeentelijke administratie dan hadden zij zonder twijfel te horen gekregen dat een stedenbouwkundige vergunning wel degelijk noodzakelijk was.

Van onoverwinnelijke rechtsdwaling is geen sprake.

5.1 De beklagden en roeren aan dat er sprake is van een duistere vordering (in het Latijn: *“exceptio obscuri libelli”*) omdat er volgens hen een discrepantie is tussen de respectieve incriminatieperiodes die vermeld zijn in de titels van de telastleggingen en de specifieke omschrijving van de telastleggingen. Daardoor zou het niet duidelijk zijn welke incriminatieperiodes op hen van toepassing zijn. Verder voert de beklagde aan dat het haar *“volstrekt onduidelijk (is) wat haar wordt verweten in de periode van respectievelijk 7,5 jaar en 4 jaar”*. De beklagde stelt dat het openbaar ministerie moet uitgenodigd worden de periodes van de telastleggingen te verduidelijken, bij gebreke waaraan het hof volgens haar geen rechtsmacht zou hebben.

5.2 Het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (BS 23 oktober 2014) trad in werking op 23 februari 2017. Het opschrift afdeling 4 werd bij artikel 199 van dit decreet ingevoegd in het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Het is dan ook duidelijk dat de titel van de telastlegging A met de vermelding *“feiten vanaf 23 februari 2017”* enkel deze wijziging verduidelijkt. De concrete data van de telastleggingen A1 en A2 zijn heel duidelijk in die telastleggingen vermeld, namelijk respectief op 10 mei 2017 (A1) en op 8 november 2018 (A2). Dat de concrete data vermeld in de telastleggingen van tel *js, zijn* wordt bijkomend verduidelijkt door de concretisering van de telastlegging door de vermelding van *“meer bepaald”*.

Wat betreft de telastlegging B verwijst de titel met de vermelding *“vanaf 1 september 2009 tot en met 22 februari 2017”* ook enkel naar de in die periode toepasselijke regelgeving. De periode van de telastlegging B is geconcretiseerd door de vermelding van *“meer bepaald”* en vervolgens de concrete periode, namelijk tussen 1 december 2012 en 1 januari 2017, op een niet nader te bepalen datum.

Er bestaat dan ook niet de minste onduidelijkheid over de periode van de telastleggingen A1, A2 en B. De beklagden en konden precies weten wat hen wordt te last gelegd. Zij hebben overigens ook in werkelijkheid en in detail over deze telastleggingen tegenspraak gevoerd.

Van een duistere vordering is dan ook geen sprake. Er is geen enkele reden tot heromschrijving van de data op periodes van de telastleggingen.

6.1 De beklagde voert aan dat de strafvordering niet-ontvankelijk is wegens schending van het legaliteitsbeginsel, minstens schending van de motiveringsplicht. Volgens de beklagde zijn de geluidsnormen richtwaarden, die zij zoveel mogelijk moet respecteren, en geen grenswaarden.

6.2 De door de beklagden geëxploiteerde inrichting is een ingedeelde inrichting. Overeenkomstig artikel 5.4.9, § 1 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid is de exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit verplicht de algemene, sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden na te leven.

Artikel 4.5.5.1, § 1 Vlarem II bepaalt dat het specifieke geluid in open lucht van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen, de in § 3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij dit besluit bepaalde meetpunten, de met 5 dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij dit besluit niet mag overschrijden.

De richtwaarden zijn opgenomen in bijlage 4.5.4, getiteld als *“Richtwaarden voor het specifieke geluid in open lucht van als hinderlijk ingedeelde inrichtingen”*.

Onverminderd de bepalingen van § 1 van artikel 4.5.5.1 Vlarem II moet het specifieke geluid van binnenshuis van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken, voldoen aan de bepaling dat het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij dit besluit bepaalde richtwaarden met 3dB(A). Dit betreffen de richtwaarden voor geluid binnenshuis.

Artikel 4.5.5.1, § 1 Vlarem II bepaalt duidelijk en uitdrukkelijk dat de vermelde richtwaarde door de ingedeelde inrichting niet mag overschreden worden. Het overschrijden van die richtwaarde is een inbreuk. Het standpunt van de beklagde dat er enkel sprake is van een richtwaarde die zoveel mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd berust op een verkeerde lezing van de bepaling en het begrip richtwaarde. Dat enkel het woord richtwaarde en niet uitdrukkelijk het woord grenswaarde wordt gebruikt, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Dat artikel 2.2.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid stelt dat richtwaarden het milieukwaliteitsniveau bepalen dat zoveel mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd, belet niet dat in de beschreven omstandigheid de gestelde richtwaarde niet mag worden overschreden, zoals heel duidelijk omschreven in de vermelde bepaling.

De vergunningsvoorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning van 16 januari 2018 bepalen geenszins dat er enkel sprake is van richtwaarden waaraan de beklagde zich (enkel) zoveel als mogelijk moest houden.

Artikel 4.5.1.1 Vlarem II dat voor een exploitant van een ingedeelde inrichting een zorgplicht inzake beheersing van de geluidshinder en geluidsoverdracht naar de omgeving bevat, brengt helemaal niet mee dat een voorziene geluidsnorm mag overschreden worden of enkel zoveel mogelijk moet worden bereikt of gehandhaafd.

Anders dan de beklagde _____ aanvoert kan de eerste rechter het legaliteitsbeginsel niet hebben geschonden. De rechter is immers geen wetgever. Verder voldoet de gestelde verplichting, waarvan de inbreuk strafbaar is gesteld, evenals de strafbaarstelling zelf wel degelijk aan het legaliteitsbeginsel en zijn de strafbaar gestelde feiten van de telastlegging A in voldoende nauwkeurige, duidelijke en rechtszekerheid biedende bewoordingen omschreven.

Gezien het hof binnen de perken van zijn saisine de zaak opnieuw beoordeelt, blijft een voorgehouden, eventuele schending van de motiveringsverplichting door de eerste rechter zonder gevolg. Het hof moet zelf aan de vereisten van artikel 149 Grondwet voldoen. Alleszins kan dit niet de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering tot gevolg hebben.

7.1 De beklagde _____ voert aan dat de strafvordering niet-ontvankelijk is wegens schending van artikel 6 EVRM: de geluidsmetingen door het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek (PCM) gebeurden niet op tegensprekelijke wijze, waardoor de beklagde de aangewende methodes en resultaten niet kon laten controleren door een door haar aangeduide expert.

7.2 Overeenkomstig artikel 16.3.24, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid kunnen de toezichthouders de vaststellingen van milieumisdrijven opnemen in een proces-verbaal, dat ze onmiddellijk bezorgen aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waar het milieumisdrijf is gepleegd. De omgevingsambtenaar van de stad _____ heeft de vaststellingen bij brief van 24 mei 2017 aan het parket overgemaakt (stuk 1). De omgevingsambtenaar is een toezichthouder in de zin van artikel 16.3.1.3° Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid. Zijn vaststellingen hebben bijzondere bewijswaarde en het proces-verbaal in deze zaak voldoet aan de voorwaarden om deze bijzondere bewijswaarde te hebben. De metingen door het PCM van de provincie werden in dit kader uitgevoerd. Zij vonden niet plaats in de inrichting maar in een naast de exploitatie gelegen rijwoning, in de _____ Deze woning is deels aangebouwd aan de zijdelingse wand van de bakkerij.

De meetomstandigheden, meetmethode, meetapparatuur en getoetste normering zijn in het verslag van het PCM gedetailleerd en omstandig beschreven (stukken 18-22). Niets wijst er op dat de metingen en het verslag onbetrouwbaar zijn. Het PCM is een orgaan van de Oost-Vlaamse provinciale overheid dat deskundige technische en wetenschappelijke bijstand verleent aan de Oost-Vlaamse gemeenten. De geluidsmeting werd uitgevoerd op vraag van het stadsbestuur van _____ De beklagde _____ werd in kennis gesteld van het verslag, zoals ook blijkt uit zijn verhoor (stuk 41). De firma _____ die de beklagde aanstelde om een geluidstudie uit te voeren nam kennis van het verslag van het PCM. In het verslag van Accoustical Engineering wordt niet gesteld dat het verslag van het PCM onbetrouwbaar is of geen waarde heeft. Integendeel, blijken de overtredingen die uit de geluidsmetingen volgden door de partijdeskundige van de beklagden aanvaard te

worden en wordt gesteld dat naar aanleiding hiervan saneringsmaatregelen werden genomen.

De beklagden waren in de mogelijkheid en beschikten over voldoende tijd en middelen om over het verslag tegenspraak te voeren, wat zij ook concreet deden. Nergens is bepaald dat de metingen in het kader van het toezicht en de vaststelling van misdrijven door de toezichthouder tegensprekelijk moeten plaatsvinden. Bovendien kan een aangekondigde geluidsmeting niet tot een effectieve controle leiden, gezien de factoren die mogelijk voor geluidshinder zorgen, door de mogelijke overtreder dan kunnen worden uitgeschakeld of herleid.

8.1 De beklagden betwisten de metingen van het PCM.

8.2 Er is geen reden om te twijfelen aan de juistheid van de metingen van het PCM.

De correctheid van de gemeten geluidswaarden wordt niet weerlegd door het verslag van Accoustical Engineering. Accoustical Engineering heeft de door het PCM gemeten geluidswaarden zelfs niet in vraag gesteld.

Ook het feit dat de gebouwen waar de exploitatie plaatsvindt geen gemene muur zouden hebben met de woning van de is zonder relevantie. In het licht van de geschonden bepaling wordt een gemene muur beschouwd als de scheidingsmuur of de aanpalende muur tussen twee gebouwen of constructies. Het is niet vereist dat de gemeenschap van de muur is vastgesteld overeenkomstig artikel 653 e.v. Oud Burgerlijk Wetboek. Uit de dossiergegevens volgt onbetwist dat het gebouw aan de paalt aan de exploitatie.

9. Het feit dat de beklagden zich ervan zouden verzekerd hebben om de best beschikbare technieken te implementeren, doet geen afbreuk aan het bestaan van opzet. De strafbaar gestelde handeling betreft het overschrijden van de vermelde geluidswaarde, ongeacht welke technieken werden aangewend.

Het te last gelegde misdrijf vereist enkel (algemeen) opzet wat bestaat bij wetens en willens of bewust en zonder dwang handelen.

De omstandigheid dat de beklagden op basis van de garanties van specialisten in de overtuiging (waren) dat de toepasselijke geluidsnormen zouden worden nageleefd, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de geluidsnormen concreet werden overschreden en dat de beklagden het bestaan van dwang, of enige andere rechtvaardiging, niet enigszins aannemelijk maken.

10. De geluidsmeting die plaatsvond op 8 november 2018 en die resulteerde in de vaststelling van de overschrijding van de geluidsnorm die het voorwerp is van de

telastlegging A, werd uitgevoerd door de (toenmalige) milieu-inspectie. Het betreffen vaststellingen die bijzondere bewijswaarde hebben (stuk 39, onderkaft 2).

De door de beklaagden herhaalde argumentatie die slaat op het vermeende onderscheid tussen grenswaarden en richtwaarden, werd hiervoor al ontmoet. Hetzelfde geldt wat betreft de door de beklaagden gehanteerde onjuiste rechtsopvatting over opzet.

11. De telastlegging B slaat op het plaatsen zonder voorafgaande (stedenbouwkundige, thans omgevings-)vergunning van bijkomende technische installaties nabij de perceelsgrens met _____ en nabij _____ en ter hoogte van de silo's. Dit is een inbreuk op artikel 4.2.1., 1°, a, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dat de vergunningsplicht voor dergelijke constructies omschrijft. Vanaf 1 januari 2018 zijn deze inbreuken strafbaar gesteld door artikel 6.2.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Ten onrechte voeren de beklaagden aan dat de door hen gestelde handelingen van vergunning waren vrijgesteld op grond van artikel 3.1, 10° van het Vrijstellingenbesluit. Deze bepaling stelt dat een omgevingsvergunning niet nodig is voor *gebruikelijke constructies* zoals ventilatiebuizen, airco's, schoorsteenpijpen, schoorstenen, dakgoten en hemelwaterafvoerbuizen aan of op een gebouw, op voorwaarde dat ze niet meer dan drie meter boven de nok van het gebouw uitsteken.

Enkel reeds uit de foto's van de bijkomende technische installaties (stukken 7-9, onderkaft 3) volgt dat deze geen gebruikelijke constructies betreffen, zoals een gewone airco-installatie. Het betreft een uitgebreide technische professionele koelinstallatie die gericht is op de bedrijfsexploitatie en die niet valt onder de vrijstelling, ongeacht de omstandigheid dat ze niet meer dan drie meter boven de nok van het gebouw uitsteken. Voor deze, bijkomende, installatie was geen stedenbouwkundige of omgevingsvergunning voorhanden.

Eveneens ten onrechte voeren de beklaagden, in ondergeschikte orde, aan dat er in hun hoofde sprake was van onoverwinnelijke rechtsdwaling, gezien hun architect hen bijstond en deze van oordeel was dat de technische installaties niet vergunningsplichtig waren. Voor de concrete omvangrijke technische installatie moet het voor ieder redelijk en voorzichtig persoon duidelijk zijn geweest dat een vergunning vereist was. Uit niets volgt trouwens dat de beklaagden meenden zich te kunnen steunen op het Vrijstellingenbesluit. Dat de beklaagden steunden op het advies van hun architect wordt niet aannemelijk gemaakt. Bovendien schoten zij op die wijze ook tekort aan hun informatieplicht, die voor hen als professionelen nog meer geldt. Er mag van de beklaagden immers verwacht worden dat zij zich minstens wat betreft de regelgeving die van toepassing is op hun exploitatie behoorlijk informeerden en voor dergelijke installatie niet enkel vertrouwden op een advies dat goed uitkwam. Er was dan ook geen sprake van onoverwinnelijke rechtsdwaling. Hieruit volgt dan ook dat er geen enkele reden is om architect _____ als getuige op te roepen.

De telastlegging B is bewezen.

12. De telastleggingen A1, A2 en B zijn elke beklaagde toerekenbaar.

De beklaagde _____ is de zaakvoerder van de beklaagde _____ Hij handelde voor rekening van deze rechtspersoon en had beslissingsbevoegdheid en – macht met betrekking tot de bewuste aangelegenheden. De rechtspersoon handelde door zijn toedoen. Hij nam de beslissingen in verband met de technische installaties.

Binnen de rechtspersoon was er onvoldoende aandacht voor de naleving van de betrokken omgevingsregels, wat een eigen strafrechtelijke fout in hoofde van de rechtspersoon is.

De misdrijven zijn ook elke beklaagde verwijtbaar, gezien geen schulduitsluitingsgronden enigszins aannemelijk worden gemaakt.

13. De bewezen misdrijven werden door elke beklaagde gepleegd met eenheid van opzet en vormen een voortgezet misdrijf. De bewezen feiten situeren zich deels voor 31 juli 2018.

Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt: *“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”*

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, doch wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

Gezien de bewezen feiten met opzet, dit is wetens en willens werden gepleegd, is er geen grond voor toepassing van de decumul van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid tussen de rechtspersoon en de natuurlijke personen door wiens optreden de rechtspersoon handelde.

14. Voor de met eenheid van opzet gepleegde misdrijven past het hof voor elke beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek een straf toe, namelijk de zwaarste.

De beklaagden werpen terecht op dat de redelijke termijn in strafzaken is overschreden. De beklaagden zijn sedert 10 mei 2017 onder de dreiging van rechtsvervolging, zodat sindsdien de redelijke termijn loopt. Het opsporingsonderzoek kan als afgesloten worden beschouwd op 8 november 2018. Het strafregister van de rechtspersoon werd op 6 december 2018 aan de bundel gevoegd. Het strafregister van de natuurlijke persoon werd op 4 april 2019 bij het dossier gevoegd. De zaak werd pas op 3 maart 2020 bij de eerste rechter ingeleid en in hoger beroep krijgt de zaak pas met dit arrest haar definitieve feitelijke beslechting. Er is aldus sprake van periodes van stilstand in het onderzoek en de berechting, die niet aan de beklaagden te wijten zijn en die een, weliswaar beperkte, overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken uitmaakt.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagden niet zijn aangetast, zodat de impact alleen betrekking heeft op de straftoemeting, zoals hierna bepaald.

Deze overschrijding heeft niet tot gevolg dat een bestraffing niet meer maatschappelijk verantwoord en noodzakelijk zou zijn. Het uitspreken van enkel de eenvoudige schuldigverklaring is dan ook niet passend en voldoende in functie van de vereiste maatschappelijke vergelding.

De misdrijven gebeurden in het kader van de bedrijfsexploitatie van een bakkerij en hebben een economisch karakter. De beklagden hebben de omgeving en omwonenden lasten van hun economische uitbating laten dragen. Hinder door geluidsoverlast mag niet onderschat worden. Het is de samenleving die het bedrijf van de beklagden heeft toegelaten te groeien in een erg gewrongen ruimtelijke context, omgeven door een dichte bewoning. De lasten van geluidshinder werden uiteindelijk enkel door de omgeving gedragen en deze hinder was wel degelijk vermijdbaar. Er waren gedurende een lange tijd klachten. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met het gegeven van algemene bekendheid dat een klager niet noodzakelijk bij elke vaststelling van hinder officieel een klacht neerlegde bij de overheid of zelfs maar melding deed. Dat er geen burgerlijke partijen waren in dit proces, heeft dan ook geen enkele relevante betekenis.

Terecht gaf de eerste rechter aan dat een exploitatie aan de milieuwetgeving en vergunningsvoorwaarden moet voldoen van zodra zij wordt aangevat en niet mettertijd.

Het hof gaat niet in op de vraag van de beklagden tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling. De hierna opgelegde geldboete veroorzaakt voor de beklagden geen sociale declassering, noch brengt het hun sociale reclassering op disproportionele wijze in het gedrang. Bovendien zou het gelasten van de opschorting eerder een aansporing zijn om het nog steeds niet al te nauw te nemen met de milieuregels. De opgelegde effectieve geldboete is noodzakelijk om de beklagden duidelijk te maken dat bij overtredingen van milieuregels de kosten hoger zijn dan de baten van een laks milieubeheer binnen het bedrijf.

Indien de redelijke termijn in strafzaken niet was overschreden, zou het hof elke beklagde een geldboete van 3.000 euro hebben opgelegd. Als passend rechtsherstel voor de overschrijding, vermindert het hof elke geldboete zoals hierna bepaald. Het hof houdt hierbij ook rekening met het gunstig strafregister van de beklagden en de intussen geleverde inspanningen.

De bewezen misdrijven situeren zich deels na 31 december 2016, zodat het hof de geldboete verhoogt met 70 deciem.

De voor de beklagde hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf, zet hem in voldoende mate aan de geldboete te betalen.

15. De beklagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt beklagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een

eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het hof verhoogt de vermelde kosten met 10% en veroordeelt de beklaagden tevens tot betaling van de vaste vergoeding, waarvan het actueel bedrag 50,45 euro is (dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten - blz. 6877 e.v.. Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.)

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen, de bepalingen vermeld in het beroepen vonnis en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 38, 40, 41*bis*, 50, 65, eerste lid, 66 en 100 Strafwetboek.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A1, A2 en B samen tot een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 70 decimen tot 8.000 euro of drie maanden vervangende gevangenisstraf;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A1, A2 en B samen tot een geldboete van 1.000 euro, verhoogd met 70 decimen tot 8.000 euro;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 352,24 euro in eerste aanleg en 116,93 euro in beroep;

laat de kosten van afschrift van het vonnis van eerste aanleg begroot op € 48,00 ingevolge wijzigingen betreffende registratie- en griffierechten (*Art. 23. De in de artikelen 271 en 272 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten bepaalde rechten zijn niet verschuldigd op de uitgiften, kopieën of uittreksels van vonnissen en arresten die in de griffies worden afgeleverd in de periode van 1 juli 2020 tot 31 december 2020; BS 23 juli 2020*) ten last van de Belgische Staat.

PAGE 01-00002195310-0022-0023-01-01-4

Kosten eerste aanleg:	€ 320,00
+ 10 %:	€ 32,00
Totaal:	<u>€ 352,00</u>

Kosten beroep:	
Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 70,00
Dagv. beklaagden:	€ 27,30
	<u>€ 106,30</u>
+ 10 %:	€ 10,63
Totaal :	<u>€ 116,93</u>

Kosten beroep t.l.v.Staat:	
Afschrift vonnis:	€ 48,00

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren, en en in openbare rechtszitting van **25 juni 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier

